

séről minél előbb gondoskodjanak, mely célra a következő eljárást ajánlotta:

»A meglepett almafák petroleummal beecsetelendők és nyomban utána bemeszelendők; fiatalabb fáknál a petroleumot 25 rész vízben kell felereszteni. Ha a vértetű már a fiatal ágakat is ellepte, akkor ezeket az ágakat le kell nyesni és elégetni. Ez az eljárás mindannyiszor ismétlődő, valahányszor a vértetű újra mutatkozik. Ősszel az illető fák tövéhez oltatlan mészt helyezendő; mert a rovarok egy része az almafák felső gyökerein telet át és tavasszal onnan mászik fel a törzsre és ágakra. Az oltatlan meszet, a melynek mennyisége a fa korától függ, mintegy másfél arasznyi mélységre kell közvetlenül a fa töve körül helyezni és aztán földdel bekapálni.«

Tekintettel arra a veszélyre, mely a vértetű elterjedésével az ország gyümölcsenyésztését fenyegeti, igen kívánatos volna, hogy a vértetű-lepett fák fertőzetlenítésére az egyes birtokosok mindenkor szorosán köteleztessenek, és hogy facsemeték és oltógallyak kivitele a fertőzött kertekből szigorúan betiltassék. A földművelési minisztérium ennél fogva fel is hívta úgy Pozsony- és Mosonymegyét, mint Arad sz. kir. városát, hogy igyekezzenek ebben az értelemben megfélelő szabályrendeleteket alkotni és azoknak pontos végrehajtásáról gondoskodni.

Nemzetközi phylloxera-congressus. — A turini országos kiállítás alkalmából az olasz kormány 1884. augusztus 8-tól 15-ig Turinban nemzetközi phylloxera-congressust rendez, melyen a phylloxeraügyre vonatkozó összes kérdések megvitatás alá fognak kerülni. A congressus össze lesz kötve egyszersmind a phylloxeraügyre vonatkozó nemzetközi kiállítással.

A phylloxera Horvátországban. — Drávántúli megyénkben a phylloxeravész fellépése 1883 végéig csak három, Zágrábtól nyugatra fekvő községből volt ismeretes. Ez idén azonban reá akadtak már Zágrábtól délnyugatra Jaszka vidékén, sőt felfedezték a Szerémségben is Kamenicz táján. A horvát-szlavon tartományi kormány a fertőzött községek szőlőit azonnal zár alá helyezte és ezen alkalomból az összes alárendelt hatóságokhoz a következő körrendeletet intézte:

»1. A sima és gyökeres szőlővesszőkkel való forgalom csak az egyes községek területén szabad.

2. Egyik községből a másikba, bármily közel feküdjenek azok egymáshoz, úgy a gyökeres, mint a sima szőlővesszőknek szállítása feltétlenül tilos. Ez a tilalom kiterjed az azon alispánsági iskolákban termelt szőlővesszőkre is, mely alispánságok vagy járáshatóságok területén a phylloxera constatáltatott. Szabad azonban ez a forgalom az illető alispánsági területen vagy járáson belül a hatóság ellenőrzése mellett ott, a hol phylloxera nincs, az alispánság vagy járáshatóság egész területén.

3. A vészlepettnék talált szőlő különös felügyelet alatt tartandó. Ilyen szőlőből tilos a szőlővesszőknek, fáknak, csemetéknek, szőlőfürtnek és gyümölcsnek kivitele.

4. Oly munkásoknak, kik phylloxerás szőlőben dolgoztak, egészséges vidéken való alkalmazása tilos. A szőlőbirtokosok minden alkalommal figyelmeztetendők erre, valamint a munkások felvételénél való különös óvatosságra; az ily munkások kapúi és ruhái minden sártól és földtől megtisztogatandók és fertőzetlenítendőek.

5. A phylloxerás szőlők megjelölésére magas, veres zászlócskával ellátott rudak alkalmazandók. Az ezen szőlőkben kocsival vagy gyalog való átjárás csak a birtokosnak és munkásainak, valamint az átjárási szolgálatra jogosított személyeknek szabad és minden más egyénnek tilos.«

Szegszárdi szabályrendelet a phylloxera tárgyában. — Szegszárd városa, mely szintén azok közé a szerencsés borvidékek közé tartozik, a hová a phylloxeravész eddig még el nem látogatott, a hirhedt szőlőpusztító rovar behurcolását a maga részéről is lehetőleg megakadályozandó — a következő szabályrendeletet alkotta:

1. §. Szegszárdnak, mint kiváló bortermelő helynek fontossága szükségessé teszi, hogy a phylloxeravész ellenében már jó előre magát védekezési állapotba helyezze. E célból egy phylloxera-biztosi állomás létesítetik, kinek az 1883. évi XVII. t.-cikkben foglalt alapelvek szem előtt tartásával a vész meggátlása érdekében hozott rendszabályok foganatosítása iránti szigorú felügyelet, valamint a szőlőműveléssel foglalkozó népnek a baj felismerésére való betanítása a kötelessége.

2. §. A phylloxera-biztos a község összes területén önállóan működik, a hivatásához szükséges rendeleteket a községi képviselőtől a bíró útján veszi és ugyanannak közvetítésével a képviselő testületnek havonként jelentést tesz. Sürgős esetben a képviselő testület összehívata végett a községi bírót megkeresi.

3. §. A ki új vagy régibb területen sima vagy gyökeres szőlővesszőt ültetni szándékozik, tartozik azt az ültetés megkezdése előtt 8 nappal a phylloxera-biztosnak bejelenteni. Ezen bejelentés a községi bíró útján is eszközölhető, kinek tisztében áll ugyanazt a phylloxera-biztossal rövid úton és azonnal közölni. Az 1881. és 1882. évekbeli új ültetések 1884. évi január és február hónapokban utólag bejelentendők. A phylloxera-biztos a jelentés vétele után azonnal a vizsgálatot megejtji, megállapítja az ültetendő vesszők eredetét, az új ültetvényeket folytonos figyelemmel kíséri s ott, a hol az ültetések külső szemlélésénél a betegségnek gyanuját látni véli, a rendes vizsgálatot (a földből kiásatással) két előjárásági tag és a szőlőbirtokosnak jelenlétében, ha szükséges, évenként többször is foganatosítandja.

4. §. A phylloxera-biztos és a községi közegek bármely szőlőben szabadon eszközölhetik a vizsgálatot, a szőlőtulajdonos azonban a szőlővizsgálat eszközzéséről előre értesítendő; meg nem jelenése a vizsgálatot nem hiúsíthatja meg.

5. §. Minden szőlőbirtokos köteles a szőlőjében mutatkozó gyanus helyeket a vizsgálat megejthetése szempontjából bejelenteni; — az esetben, ha a bejelentésének következtében a vész még sikerrel kiirtható, teljes kárpótlásra igényt tarthat. A kárpótlások vagy a vész